Ten huize Wim Velgersdijk.

door: Peter van Amelsvoort

Op vrijdag 22 oktober ging de reis onder regenachtige en mistige omstandigheden naar Zwolle waar de medepassagiers Henk Fidder en Appie van Gelder werden opgehaald. Vanuit het rustige Salland ging het, ondanks een lastige verkoudheid waarmee ik ook wel op onze behaaglijke blauwe bank had willen liggen, naar het onbekende Zuidland waar Wim Velgersdijk woonachtig is. Richting Rotterdam en daar in de buurt zou het ergens zijn was de gedachte, maar ik kreeg al rijdend een deja vu waarbij wij in Europoort zouden eindigen. U moet weten dat mijn navigatie nog steeds niet geüpdatet is en om deze goed te kunnen lezen moet ik geen bril op hebben, maar om het verkeer en de borden in de gaten te houden is dat ding toch wel erg handig. Ik heb geen klachten gehad van mijn medepassagiers maar Henk die op achterbank zat kwam toch wel verdacht ver naar voren zodat hij mee kon lezen op de navigatie. Appie begon zich al zorgen te maken over zijn nieuwe glimmende klompen die hij speciaal voor deze gelegenheid had aangetrokken. Je weet het maar nooit in welke polder je terecht kunt komen met deze chauffeur. De laatste afslag rechts het dorp Zuidland in was er dan ook één, al zeg ik het zelf, categorie hoge schoolwerk. Daar zou Wim Velgersdijk in zijn tijd als motorcoureur jaloers op zijn geweest. Ook het parkeren op de oprit bij het huis van Wim ging prima, alleen konden de heren dan niet meer uitstappen, een paar tegels meer zou niet gek geweest zijn Wim! Hoe hij zijn auto, uit de champion klasse, die achter het huis stond ooit op die plaats heeft gekregen is ons een raadsel. Maar een hartelijk welkom was ons deel en de toon was gezet voor deze bijzondere meeting van grasparkietenvrienden.

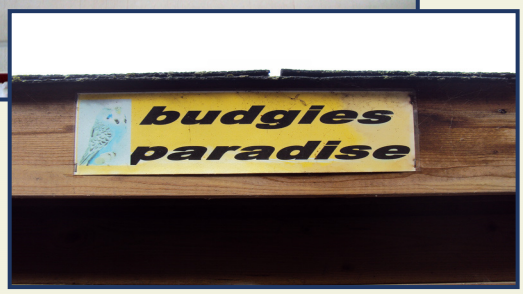

De “Ten Huize van ….” in de februari uitgave van Budgie is bedoeld om een bestuurslid of een lid die zich verdienstelijk maakt in de organisatie van de NGC-DBS in de sportlights te zetten. Dit keer dus onze webmaster die zorgt dat de website actueel is en dat er op facebook aandacht wordt besteed aan de evenementen van de NGC. Ook heeft Wim nog een aantrekkelijke eigen website genaamd ‘Budgie Paradise’ waar plaats is voor een combinatie van humor en grasparkieten-praat. Aan ‘proat’ in het Sallands of hoe het in het streekdialect Sland ook maar mag heten geen gebrek bij Wim. Het ging dan ook over de grote vaart waar in de kamer enkele mooie schilderijen van hingen. Ook het bodybuilden kwam natuurlijk aanbod waarover later meer in de alinea de grasparkieten de bodybuilders onder de kromsnavels. Het motorracen wat Wim op veertigjarige leeftijd nog dacht te moeten gaan uitoefenen om indruk te maken op zijn vrouw geef ik hier nog even extra aandacht. Dat hij bij zijn eerste twee races direct onderuit ging was voor haar reden om deze wedstijden verder niet meer te bezoeken. Dat hij voor haar op de knieën was gegaan met een trouwverzoek was voldoende, om zelfs op de buik te gaan was wel een beetje veel van het goede. Maar goed ook zonder de rechtsreeks support van zijn vrouw tijdens de wedstrijden ging Wim dapper door met het racen werd ons

wel duidelijk uit zijn verhaal en de glimmende ogen. Aan doorzettingsvermogen heeft het hem nooit ontbroken en de sensatie van het racen had een verslavend effect op hem. Alleen de foto's aan de muur waren voor ons nog niet overtuigend genoeg, iedereen kan wel voor de gelegenheid op een gele motor gaan zitten en een dito gekleurd pak aan trekken als bodybuilder. Dus maar eens een kritische vraag of hij de Raalte races ook kende op de Luttenbergring. Jazeker daar had onze Wim ook wel bewijzen voor en zo kwam het fotoboek 'Supersport 600 van 1996 t/m 1998' uit de kast met het certificaat van de KNMV afgegeven op 23 Oktober 1995 en de race licentie nummer 104 behaald op het circuit in Assen (later had hij hetzelfde nummer als de grote kampioen Valentino Rossi). Daarbij ook een gele camper met het logo van 'WIMS GYM' krachtsport en fitnesscentrum. Na enige tijd bladeren in dit interessante boek werd ook de Lutenbergring met de Hellendoornseweg gevonden. De wedstrijd in Raalte op 15 juni 1997 werd gereden in een tijd van 1 minuut en 47 seconden en 23 honderdste seconden, daarmee goed voor een 19 de plaats een knappe prestatie tussen de grote coureurs van die tijd. Maar Wim doet daar niet geheimzinnig over hij heeft een winnaarsmentaliteit, hij wil de beste zijn en dat is in de grasparkietenport niet anders. Hierin is hij heel open en eerlijk en in figuurlijk zin een gezellig open boek om te lezen.

Grasparkieten de bodybuilders onder de kromsnavels

Ik heb in één van mijn lezingen de vergelijking gemaakt tussen grasparkieten en bodybuilders, dit om de presentatie-, bouw en houdingaspecten onder de aandacht te brengen. Dit ondersteund met foto's van vrouwelijke bodybuilders naast foto's van zowel sierlijke als van

extreme grasparkieten om het visueel te maken. Nu had ik dus de kans om hier een expert op dit gebied eens over te spreken. Ook wat betreft de jurering was dit natuurlijk een prikkelend onderwerp. Hierop aansluitend een discussie die al een tijd rond zingt in onze hobby, is onze vereniging nu een club voor hobbyisten, is het sport of gaat het hier om topsport. Verschillende niveaus met andere ambities, cultuur en uitgangspunten. Bodybuilding is topsport op het niveau waarop Wim het heeft bedreven, daar gaat het om grenzen verleggen en voor hem om te winnen. Daar zit ook het risico in dat grenzen worden overschreden bijvoorbeeld door het gebruik van verboden middelen zoals wij dat in diverse sporten kennen. Dit is in de grasparkietensport niet of incidenteel aan de orde, maar het verleggen van grenzen of balanceren op het randje is ons niet onbekend en voor velen is dit ook de uitdaging. Tegenwoordig zijn de bovenbenen van de bodybuilders dusdanig gespierd, in vergelijking met de tijd van bijvoorbeeld Arnold Schwarzenegger, dat de voeten niet meer tegen elkaar kunnen staan. Bij onze vogels zagen wij dat fenomeen ook, dusdanig brede vogels die de poten ook ver van elkaar zetten om steun te vinden op de stok. Daarmee het

… schoonheidsideaal… verstoren of de standaard zoals u wilt. Een ander voorbeeld is onnatuurlijke spierontwikkeling in combinatie met een extreem laag vetpercentage (schraal) waardoor de aderen zichtbaar zijn, als het ware boven de huid liggen en dit een hobbelig aanzicht geeft. Een verstoring van het ideaal van een gladde huid. Bij onze grasparkieten zien wij door de (te) lange bevedering (die ook vele voordelen heeft) te lange vleugelpennen, waardoor er een verstoring van de belijning ontstaat die afbreuk doet aan het schoonheidsideaal (lees standaard). Gelukkig zien wij in onze sport een tendens om deze nadelen van de progressie op onderdelen te corrigeren. Dit kan ook in een relatief kort tijdsbestek omdat de invloed van de kweker vrij groot is in het kunstmatige milieu waarin wij onze vogels houden en de zekere beheersbaarheid van de richting waarop wij kweken. Bodybuilder Wim, met de sterke drive om te winnen als hij aan een wedstrijd mee doet en daarbij gewend is om zich optimaal te prepareren vraag zich af of de allround vogel tegenwoordig nog wel kans heeft tegen de vogels die op onderdelen uitblinken maar zeker niet perfect zijn. Als je hier het hele jaar hard aan werkt en de laatste acht weken voor de show nog alles uit de kast haalt om de vogels opgepoetst en in optimale conditie (eerste vereiste volgens de standaard) op de show te brengen, dan kan verliezen frustrerend zijn. Geld speelt natuurlijk ook een belangrijke rol in de grasparkietenwereld, dat is in het motorracen niet anders. De vraag is dus hoe houden wij het voor de strebers (ambitieuze persoon die vooruit wil komen en daar alles voor doet) met een beperkte beurs (plafond in het budget) aantrekkelijk zodat ze ook hun prijzen mee kunnen blijven pakken. Een internationale topklasse boven op de champion klasse werd als idee geopperd waarbij geen promotie-degradatie systeem meer aan de orde is en buitenlandse inzenders geen invloed hebben op het systeem.

De lichtgroene variëteit in de spotlights

Diverse aangekochte vogels werden door Wim in de tentoonstellingskooien gezet en daar zaten natuurlijk ook enkele lichtgroene vogels bij omdat Wim een mogelijke prijs natuurlijk niet aan zijn neus voorbij wil laten gaan. Op verzoek van Wim vermeld ik hier ook nog een keer de kleuren waar de komende 10 jaar gericht aan gewerkt kan worden.

In 2017 is er een extra prijs voor de beste lichtgroene vogel over alle klassen heen, dus niet in elke status klassen. Het gaat hier om één prijs alleen in het jaar 2017. Dus niet in de jaren 2018 en 2019 of er moet een voorstel komen om dit wel te doen gekoppeld aan een sponsor. In 2020 is de violette kleurslag aan de beurt, in 2023 de geelmasker en 2016 de ino variëteit. De bedoeling in om bepaalde kleurslagen een extra boost te geven en de wildkleur is daar zeker aan toe gezien de betekenis van deze kleurslag voor andere kleurslagen wat ten koste is gegaan van deze mooie kleurslag.

Er zat een mooie vogel van Willem de Koning in de broedkooi (*middelste foto*), Wim wist het zeer te waarderen dat Willem deze vogel af wilde staan, de gun-factor is in onze hobby ook nog steeds een inspiratiebron. Ook een lichtgroene man van de Belgische Johny Van Bever (*foto rechts*) mocht in de broedkooi zijn kunsten tonen. Een donkergroene vogel (*foto links*) met kwaliteit van Cor Booster kan een bijdrage leveren aan een mogelijke prijswinnaar in de lichtgroene variëteit. Voor een

goede kleur is het ook handig om eens naar de poten te kijken, deze behoren blauwgrijs te zijn en de nagels zwart, dit zijn veelal vogels met veel pigment. Vogels met blanke en/of vleeskleuring nagels hebben veelal een opbleekfactor bij zich. Wim heeft een sterke voorkeur voor normale groene vogels, cinnamon blauwe vogels zijn minder bij hem in trek, de violette kleurslag met of zonder de geelmasker heeft hij ook af en toe op zijn hok.

Hokaccommodatie en faciliteiten

Het houten tuin hok met een afmeting van 9 meter diep en 3 meter breed is recentelijk door hem van binnen nieuw ingericht, het geheel heeft een professionele uitstraling en de 21 broedkooien van de firma Oestringer stonden strak op rij en de broedblokken hingen er kaars recht aan. In een viertal verrijdbare kooien van dezelfde firma waren er drie gevuld met vogels. De andere vogels zaten volop in de kweek in deze nieuwe broedkooien. Ook zijn er nog 6 extra broedkooien waar kleurparkieten in worden gehouden en als voedsters worden ingezet. Deze parkietjes kwamen wij ook nog tegen in een ander hok. Ook was er nog een apart hok waar Wim vogels in heeft speciaal voor de mooie zang. Als hij achter het huis uit de wind zit en een bijzonder fles wijn lostrekt dan is het tijd om te ontspannen en te luisteren naar de zang van deze vogels. Omdat Wim geen geheimen heeft laat hij ook graag zien wat hij zoal in zijn leven aan wijn heeft genuttigd en is een gesprek over de kwaliteit van de wijn, de streek waar ze vandaan komen en de namen van de wijnen het volgende onderwerp van de conservatie.

Drie warmte platen zijn opgehangen aan het plafond en zorgen in de natte en koude periode voor een aangename temperatuur. Verder is er een afzuiging die er voor zorgt dat de luchtkwaliteit goed blijft. Ook is er een goed gevulde koelkast een weegschaal en een keukengedeelte waar hij bijzondere aandacht aan de voeding kan besteden. Met een vrouw die goed thuis is in de voeding komt het wel goed met de vogels en de conditie.

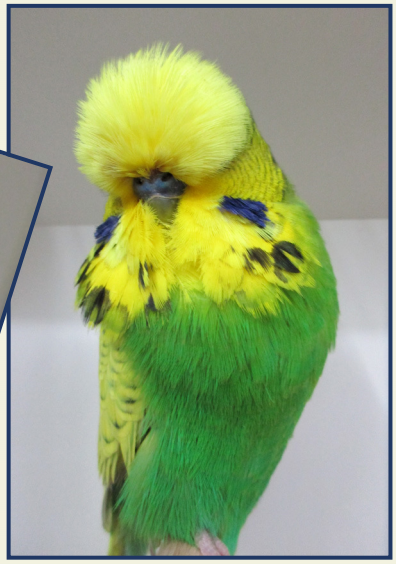

Foto impressie van de vogels van Wim Velgersdijk

Omdat de vogels vol op in de kweek zitten en het fotograferen dan niet optimaal is heeft Wim voordien reeds enkele foto's gemaakt. Vooruit zien kan Wim niet ontzegd worden en zijn kleindochter heeft hij ook al op het pad van de vogels gezet.

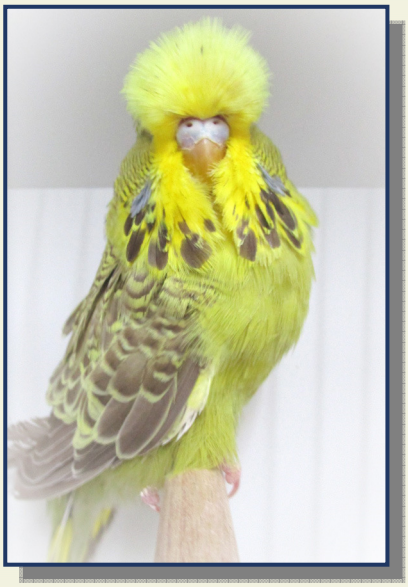

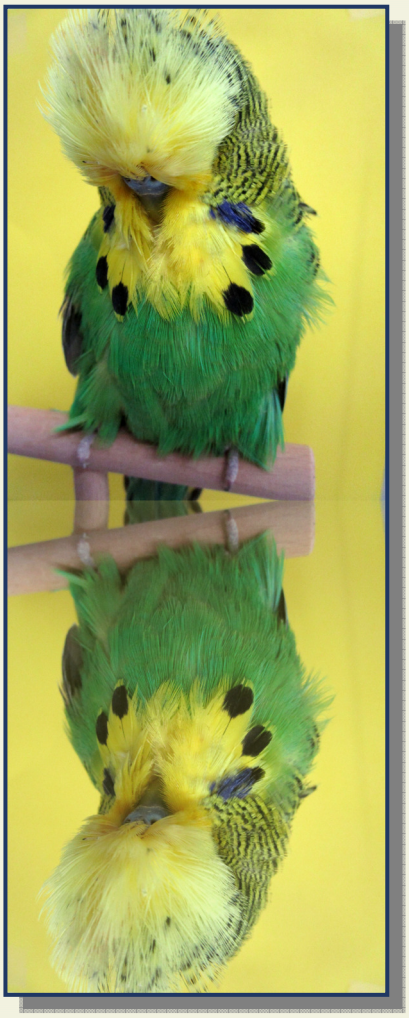

Slotwoord

Gezien de lange reis die wij nog voor de boeg hadden hebben wij de wijnproeverij uitgesteld voor een volgend bezoek. Wij zijn dan ook benieuwd naar de jonge vogels met ringnummer 2017 en of er een super lichtgroene vogels tussen zit waarmee hij de echt grote mannen de loef af kan steken. Bedankt voor de gezellige dag en de heerlijke soep, ook namens Appie en Henk.